

Human / Nature

Overzicht kunstenaars

Sammy Slabbinck - Nick Ervinck - Lode Laperre
Frederik Buyckx - Mehdi-Georges Lahlou - D.D. Trans
Nathalie Vanheule - Jan De Vliegheer - Tom Liekens
Hans Vandekerckhove - Stief DeSmet - Stijn Bastianen
Joke Raes - Nicolas Van Parys - Artur Eranosian
Delphine Somers - Elise Debrock - H el ene Meyer
Alexandra Leyre Mein - Robberto & Milena Atzori
Els Lesage - Joke Derycke - Danny Vandepuut

Sammy Slabbinck

Sammy Slabblick (°1977, Brugge, BE) woont en werkt in Brugge (BE). Zijn artistieke praktijk is gericht op dynamische collages met een sterk surrealistisch kantje en een verbondenheid met diverse hedendaagse maatschappelijke thema's. Slabbincks tijdschriftenverzameling bevat ontelbare vintage beelden die hij zorgvuldig selecteert en isoleert om ze vervolgens te integreren in een nieuwe en suggestieve context. Door te spelen met schaal van de gevonden afbeeldingen en deze beelden in onlogische samenstelling te verenigen, creëert Slabbinck collages met een humoristische inslag. De absurditeit van de populaire consumentencultuur, zowel uit het verleden als in heden, keert vaak terug als thema. Steeds luchtig, maar tegelijkertijd onheilspellend, creëert hij al knippend en plakkend een unieke en onmiskenbare signatuur. Recente tentoonstellingen zijn *El Dorado*, 2023, Hoeve de Goudblomme, Dudzele (BE) en *Fragmentations*, 2024, A horse with no name gallery, Oostende (BE)

Elusion (2024)

De juxtapositie van een vrouw en een vogel maakt van *Elusion* een droomachtige scène die de grenzen tussen realiteit en fantasie doet vervagen. De collage nodigt de kijker uit om zich onder te dompelen in een wereld waar gedachten vleugels krijgen en de innerlijke werkelijkheid de fysieke wereld overstijgt. Het is een krachtige weergave van bevrijding en de onbegrensde mogelijkheden van de menselijke psyche. De vogel, het symbool voor vrijheid en verbeeldingskracht, spreidt zijn vleugels uit in een weelderige waaier van kleuren en patronen. Het lijkt alsof hij net ontsnapt is uit de innerlijke wereld van de vrouw, een symbool van haar diepste verlangens en verborgen gedachten. Zijn veren schitteren in het licht, met tinten die variëren van diepblauw tot levendig oranje, alsof hij de stralende levendigheid van haar geest weerspiegelt.

Nick Ervinck

Nick Ervinck (°1981, Kortemark, BE) woont en werkt in Lichtervelde (BE). Zijn artistiek-creatief proces wordt gestuurd door het spanningsveld tussen natuur en cultuur en de mogelijkheden van diverse technieken en materialen. Traditie en innovatie staan niet langer tegenover elkaar, maar worden ingezet om een futuristische wereld te creëren in de vorm van monumentale installaties, handgemaakte en 3D-geprinte sculpturen, keramiek, prenten, tekeningen, lichtboxen en animatiefilm. Games, sciencefiction en popcultuur hebben van meet af aan zijn oeuvre sterk beïnvloed en de kunst- en architectuurgeschiedenis spelen ook een prominente rol. Naast culturele aspecten laat de kunstenaar zich inspireren door fauna en flora en niet zelden is zijn fantasierijke beeldtaal gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek. Recente tentoonstellingen zijn *Wonderkamer van de WAARHEID*, 2024, Gents Universiteitsmuseum, Gent (BE) en *Rebel Garden*, 2024, Musea Brugge, Brugge (BE).

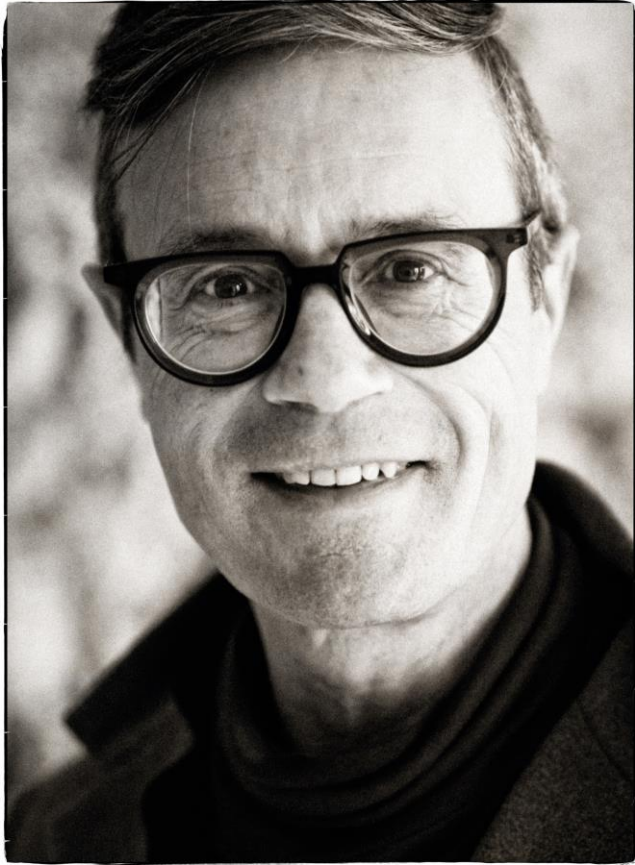

CYROBSIUMI (2023)

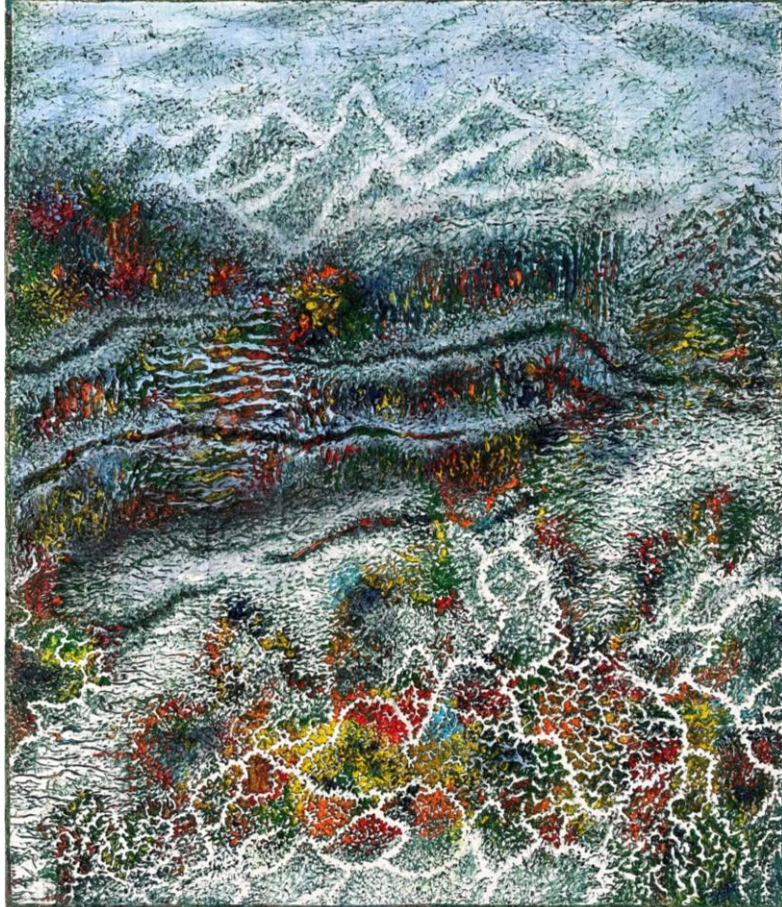
Het kunstwerk *CYROBSIUMI*, behorend tot Ervincks nieuwe Cyborg-Bonsai reeks, combineert de eeuwenoude traditie van bonsai met de hedendaagse filosofie van de cyborg. Diep geworteld in de oosterse cultuur heeft de bonsai een geschiedenis die doordrenkt is van toewijding en filosofische connotaties. Als een kunstvorm die geduld, zorg en respect voor de natuur vraagt, symboliseert de bonsai de zoektocht naar harmonie tussen mens en omgeving. De miniaturisering van bomen, waardoor ze gedwongen worden om op kleine schaal te groeien, refereert naar de wisselwerking tussen menselijke interventie en natuurlijke evolutie. De cyborg symboliseert de menselijke drang naar technologische vooruitgang en de fusie van mens en machine. Het roept vragen op over identiteit, individualiteit en de impact van technologie op ons wezen. In de wereld van sciencefiction belichaamt de cyborg vaak de zoektocht om menselijke beperkingen, zowel fysiek als intellectueel, te overstijgen. *CYROBSIUMI* biedt een visueel en filosofisch stimulerende ervaring die de kijker uitdaagt na te denken over de toekomst van kunst, natuur en de menselijke geest.

Lode Laperre

Lode Laperre (°1966, Kortrijk, BE) woont en werkt in Petegem-aan-de-Leie en Deinze (BE). Persoonlijke indrukken, interpretaties en ervaringen uit zowel het Westen als het Oosten vertaalt hij in schilderijen, sculpturen en installaties. De beeldtaal van Laperre heeft altijd een symbolische dimensie en onderzoekt contrasterende fenomenen, fricties of overeenkomsten tussen beide culturen. Thema's zoals vergankelijkheid, reïncarnatie, meditatie of de kunstgeschiedenis keren op een subtiele wijze terug in zijn werk. Tegelijkertijd waakt Laperre over het evenwicht tussen inhoud en vorm. Hij gaat voornamelijk aan de slag met acrylverf en zijn zin voor het experiment genereert hierbij nieuwe technieken. Zonder een gericht compositorisch doel voor ogen te hebben, creëert hij werk met een rijke textuur door acrylpartijen toe te voegen en te verwijderen. Ook Laperres sculpturen zijn opgetrokken uit acrylverf, die als residu uit talrijke schildersessies wordt verzameld en langzaam reïncarneert in de reeks *Coprolites*, die hij als de 'fossiele uitwerpselen' van zijn schilderijen parafraseert. Recente tentoonstellingen zijn ∞ , 2023, Per van der Horst Gallery, Taipei (TW) en *Eon Eos*, 2023, Edison, Lissabon (PT).

Sensescenes (2024)

Sinds Laperre in 2019 naar een nieuw atelier aan de oever van de Leie verhuisde, begonnen natuurelementen een rol te spelen in zijn werk. *Sensescenes* toont zowel verwijzingen naar het landschap als naar de manier waarop landschappen in verschillende culturen worden afgebeeld. In het schilderij combineert Laperre het perspectief van de Chinese en westerse landschapsschilderkunst. In de Chinese traditie worden landschapselementen boven elkaar gestapeld om afstand te suggereren, terwijl in het Westen het lineair perspectief met een of meerdere vluchtpunten wordt toegepast. De compositie van *Sensescenes* balanceert tussen deze perspectieven, maar kan ook als een abstracte voorstelling worden gezien. De driehoekige vormen bovenaan kunnen zowel als bergen en abstracte patronen beschouwd worden. Het schilderij speelt met dualiteiten zoals Oost en West, abstractie en figuratie, en combineert experimenten met verf en nieuwe technieken. Hierdoor ontstaat een ambigue werkelijkheid die open staat voor verschillende interpretaties.

Frederik Buyckx

Frederik Buyckx (°1984, Antwerpen, BE) woont en werkt in Gent (BE). In 2010 begon hij te werken als freelance fotograaf voor nationale en internationale media. Geleidelijk aan combineerde Buyckx zijn commerciële opdrachten met persoonlijke projecten waaronder *Moving Albania* en *Jesus, Make-up and Football*. Sinds 2017 richt Buyckx zich voornamelijk op langetermijn documentaires, zoals *Horse Head* en *WOLF*, waarin hij de relatie tussen mens en natuur onderzoekt. Frederik creëert vaak een sterke band met de mensen en gemeenschappen waarmee hij werkt. Eenmaal de fotografieprojecten zijn afgerond, blijven de persoonlijke connecties vaak sterk, wat soms ook resulteert in samenwerkingen met zijn lokale vrienden. Zo werd Buyckx mede-oprichter van het kleinschalige toerisme-initiatief The Dusty Shepherd. Samen met lokale herders, die hij tijdens *Horse Head* leerde kennen, organiseert The Dusty Shepherd avontuurlijke paardentochten in de bergen van een afgelegen gebied in Kirgizië. Recente tentoonstellingen zijn *Horse Head*, 2022, Kyungpook National University Art Museum, Daegu (KR) en *WOLF*, 2024, Sint-Pietersabdij, Gent (BE)

Sheep pen (2021)

De zwart-witfoto *Sheep Pen* toont een winterlandschap waarin een kudde schapen vredig rond hun voederbak staat te eten. De serene stilte in het gebied wordt vergezeld door een sluimerige dreiging afkomstig uit de hoge, besneeuwde bomenrij. Op elk moment, en vanop een veilige afstand, lijkt de observator getuige te worden van een onheilspellend tafereel. In de tentoonstelling zijn nog enkele foto's te bewonderen uit de fotoreeks *WOLF*. In deze reeks onderzoekt Buyckx de spanning tussen de imposante schoonheid en het dreigende karakter van de natuur. In afgelegen gebieden binnen Europa ervaren Buyckx hoe het is om vrijheid boven comfort te stellen. *WOLF* nodigt de kijker uit om een compagnon de route te worden op deze intense reis. De foto's zetten de zintuigen van de kijker op scherp en biedt een ontsnapping aan het jachtige leven. Gedurende tien jaar verbleef Buyckx regelmatig in de bergen, op zoek naar antwoorden en innerlijke rust.

Mehdi-Georges Lahlou

Mehdi-Georges Lahlou (°1983, Les Sables-d'Olonne, FR) woont en werkt in Brussel (BE) en Parijs (FR). Als kind van een Spaanse moeder en een Marokkaanse vader groeide Lahlou op in een gemengd religieuze familie. Het is daarom niet verwonderlijk dat zijn multiculturele achtergrond een sterke invloed heeft op zijn artistieke praktijk. Lahlou's sculpturen, foto's, installaties, video's en performances exploreren religieuze en culturele grenzen waarmee hij diverse ideeën zoals islam-christendom en masculiniteit-femininiteit in vraag stelt. Op een magistrale wijze weet Lahlou in zijn beeldtaal het evenwicht te vinden tussen verbeeldingskracht, symboliek, absurditeit, sensualiteit en humor. Met deze ingrediënten tracht hij heersende stereotypen te ontkrachten en de kijker te laten reflecteren over zijn positie tegenover religie en gender. Recente tentoonstellingen zijn *A botanical Conversation*, 2024, Spaces, Cleveland (US) en *Parfum d'Orient*, 2024, Institut du Monde Arabe, Parijs (FR).

Uncertain Black Stone (2016)

Uncertain Black Stone oogt bevreemdend door zijn biomorfe en zwarte vorm. Zo absorbeert de buitenkant van de steen het licht terwijl de donkere kern het licht reflecteert. Daarnaast vallen de vele sporen in de holte van de steen op. Hoewel de oorsprong van deze afdrukken onduidelijk blijft, lijkt het op het eerste zicht een overblijfsel van honderden vingers die de steen hebben gepolijst tijdens een onbekend ritueel. Tegelijkertijd heeft *Uncertain Black Stone* een sterk buitenaards karakter. Misschien is het een restant van een meteorietinslag? Of is het een attribuut van een heilige gezant? De vele vragen werken het mysterieus karakter nog meer in de hand. Heeft het een nieuwe vorm van leven voortgebracht? Of was het object bepalend voor het ontstaan van de menselijke beschaving? In ieder geval verdient de steen, ontstaan in een vacuüm en geladen met kosmische energie, zijn verheven status, terwijl iedereen die hem aanraakt met een zegen zal worden begiftigd.

D.D. Trans

D.D. Trans (°1963, Tielt, BE) woont en werkt in Kruiskerke (BE). In zijn artistieke praktijk geeft hij alledaagse voorwerpen een minimale look met een surrealistische twist. Zijn naam D.D. Trans is een pseudoniem dat hij ontleende aan een voormalig transportbedrijf en refereert naar zijn creatieproces waarin banale objecten, afkomstig uit doe-het-zelf-winkels, transformeren. Op een schijnbaar eenvoudige manier, versterkt door een beetje rebellie en melancholie, koppelt hij het objectmatige en het functionele huis-, tuin- en keukenobjecten los zodat de kijker een associatief spel kan starten. Schijnbaar zonder moeite onderzoekt en speelt D.D. Trans met gevonden voorwerpen om de status van het object en kunst te bevragen. Recente tentoonstellingen zijn *Au Contraire*, 2024, Mulier Mulier Gallery, Knokke (BE) en *Wat zou Marcel Broodthaers doen?*, 2024, Museum Jan Cunen, Oss (NL).

The Architect (2024)

Het kunstwerk *The Architect* brengt op een onlogische manier een slakkenhuis en een lintmeter samen. Uit het slakkenhuis komt een kleine lintmeter tevoorschijn, alsof het een slak is die zich langzaam uit zijn schelp beweegt. Op een subtiele manier laat de sculptuur ons nadenken over de complexe relaties tussen mens en natuur en meetkunde in het bijzonder. Wiskundige begrippen zoals de gulden snede en de reeks van Fibonacci worden vaak geassocieerd met het slakkenhuis, terwijl een lintmeter de menselijke tool bij uitstek is om de lengte van voorwerpen te meten. Nietsvermoedend roept *The Architect* vragen op over de oorsprong van wiskunde. Heeft de natuur ons wiskunde gegeven om haar te kunnen begrijpen, of heeft de mens wiskunde uitgevonden om de natuur te doorgronden? Met deze gedachte daagt D.D. Trans ons uit om na te denken over hoe we de wereld waarnemen en interpreteren.

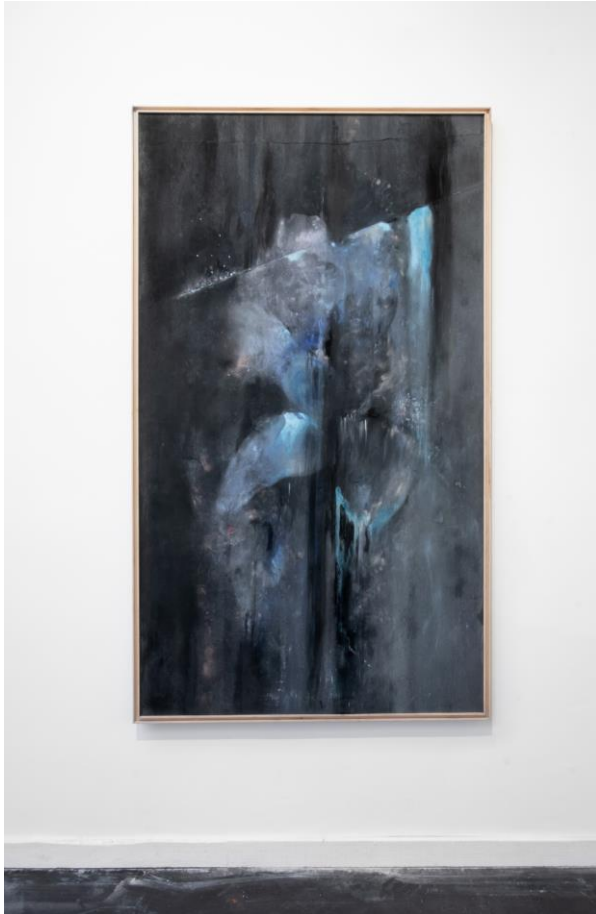

Nathalie Vanheule

Nathalie Vanheule (°1980, Poperinge, BE) woont en werkt in Kortrijk (BE). Haar innerlijke wereld is onlosmakelijk verbonden met haar multidisciplinaire praktijk, bestaande uit schilderijen, performance, installatie en video. Vanitas, levenskracht en het verlangen naar verbondenheid behoren tot Vanheule's voornaamste thema's. Haar kunstwerken kunnen het best omschreven worden als tactiele, emotionele expressies. Een symbiose tussen persoonlijke levensgebeurtenissen en vormelijke experimenten is kenmerkend voor haar creatieproces. In haar creatieproces onderzoekt ze graag de begrenzing van materialen en betekenissen. Naargelang Vanheule's artistieke flow gebruikt ze een aantal atypische kunstenaarsmaterialen om nieuwe vormen van expressie uit te beelden. Schuurpapier, make-up en hairextensions zijn materiaalkeuzes die vaak terugkeren en waarmee Vanheule de grenzen van de verschillende artistieke media verkent. Haar werk is een fascinerende gelaagdheid van raakvlakken tussen het persoonlijke en het universele, waarbij elk kunstwerk een uitnodiging is om ons te verdiepen in onze eigen gevoelswereld. Recente solotentoonstellingen zijn *Fire is for winners*, 2023, Muze'um L, Roeselare (BE) en *Sandpaper and milk*, 2024, Diskus, Aalst (BE).

La tache entre nous (2020)

La tache entre nous is een sleutelwerk in haar oeuvre en houdt het midden tussen een schilderij en een performance. Het werk heeft schuurpapier als drager waarop Vanheule door middel van make-up en bodylotion lichaamsafdrukken heeft aangebracht. Beide materialen symboliseren de menselijke en machinale kracht en neiging om objecten en zichzelf mooier te maken of te transformeren. De compositie draagt melancholie en hoop in zich die gelinkt kan worden aan het werk van Francis Bacon. De kracht van hoop is hier duidelijk voelbaar. In het werk is een machinale afdruk zichtbaar die samenvloeit met de menselijke vormen. De vlek is een residu van een private performance die plaatsvond in het atelier van Vanheule. Samen met de titel *La tache entre nous* alludeert het spoor van het bewuste en onderbewuste naar een onmogelijke liefdesrelatie. Het is een verwijzing naar het verlangen en de onmogelijkheid die we kunnen ervaren tijdens het onderweg zijn naar de symbiose met het hogere of de andere.

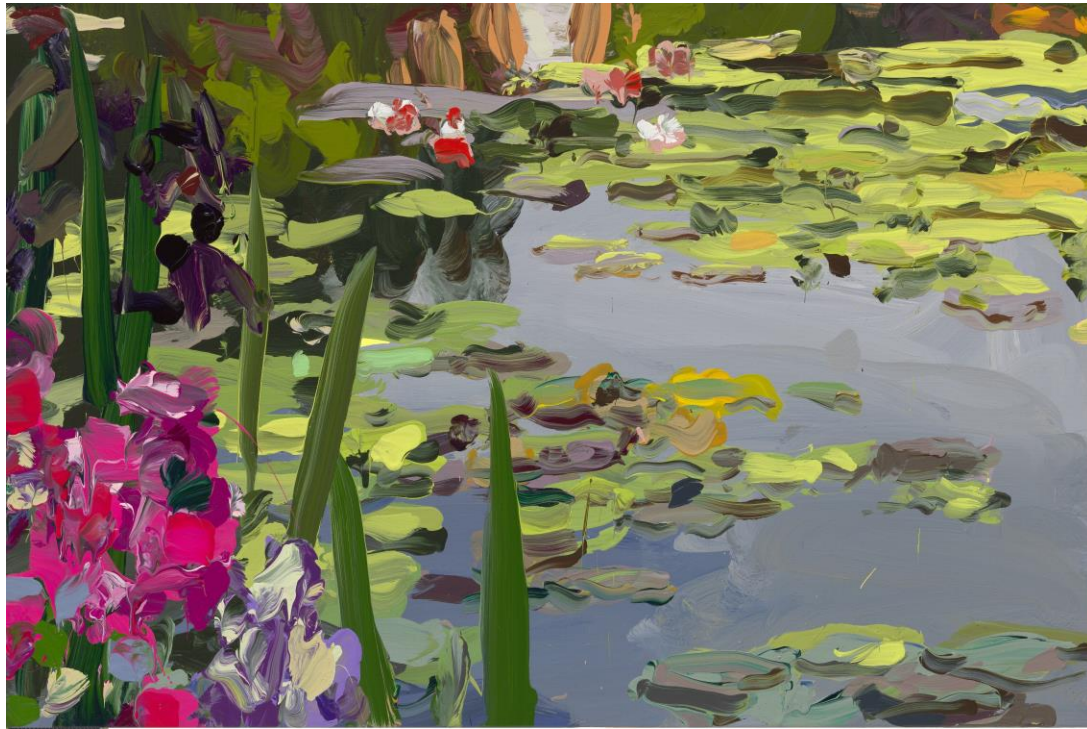

Jan De Vliegheer

Jan De Vliegheer (°1964, Brugge, BE) woont en werkt in Brugge (BE). Zijn schilderijstijl staat bekend voor de radicale vereenvoudiging van het beeld. Zijn werk balanceert op de grens tussen figuratie en abstractie, waarbij hij de essentie van een beeld vastlegt door middel van een suggestieve beeldcompositie. Met expressieve gebaren, zoals we dat kunnen herkennen bij de moderne Amerikaanse schilder Cy Twombly, brengt De Vliegheer rijkelijke hoeveelheden acrylverven rechtstreeks aan op het doek. Zijn grote en dynamische schilderijen ogen esthetisch en slagen erin om veel energie over te brengen aan de kijker. Zijn composities, gebaseerd op zorgvuldig bewerkte foto's, benadrukken hoofdzakelijk formele eigenschappen zoals vorm, kleur, compositie en perspectief. Steeds opnieuw zoekt De Vliegheer naar het magische moment waarop figuratie eindigt en abstractie begint en slaagt hij erin om zijn motieven tot leven te brengen door de speelse omgang met licht.

Garden (2019)

Het schilderij *Garden*, behorend tot de gelijknamige reeks *Garden*, toont een zicht op een weelderige tuin met levendige vijver. Al snel worden de ogen verleid door een aantal felrode bloemen op de voorgrond. Op deze manier weerspiegelt *Garden* een authentieke natuurbeleving van De Vliegheer die aan de hand van fluoverven ook een bijzonder gevoel van diepte weet te creëren op zijn schilderdoek. De plastische vertaling van natuurlijke en efemere elementen is ook de insteek voor de andere schilderijen van de reeks. Met een verhoogd schildertempo en een directe verftechniek maakt hij werken waarbij zijn motieven, zoals water, lucht en groen, bijna het punt van non-representativiteit bereiken. Vertrouwde tuinenimpressies vervagen waardoor de focus verschuift naar de kleuren, texturen en de compositie van het canvas. De gewaarwording van deze picturale kracht van de schilderijen gaat vaak gepaard met een emotionele impact op de kijker. Met *Garden* legt De Vliegheer de nadruk op de beleving van de visuele en sensuele aspecten van de schilderkunst. De reeks schilderijen nodigen de kijker om voorbij het herkenbare te kijken en de pure expressie van kleur en textuur te omarmen.

Tom Liekens

Tom Liekens (°1977, Bonheiden, BE) woont en werkt in Antwerpen (BE). De onrealistische weergave van fauna en flora in schilderijen, sprookjes, mythes en films kan beschouwd worden als een van de belangrijkste drijfveren van zijn artistieke praktijk. Naast schilderijen maakt Liekens de laatste jaren voornamelijk monumentale collages op doek die bestaan uit houtsneden en structuurafdrukken. Een uniek technisch proces dat hij zelf ontwikkelde. Met deze collagetechniek kan hij grafiek op groot formaat maken. De mensen en dieren die op zijn doeken verschijnen, worden gedetailleerd met een beitel uit hout gesneden. Vervolgens worden de prints ervan uitgeknipt en opgeplakt op een achtergrond, samengesteld uit afdrukken van ingeïnkte takken, bladeren en schors. Het geheel vormt een fabelachtige passage uit een bos die de kijker laat nadenken over onze veelzijdige relaties met dieren en planten. Recente tentoonstellingen zijn *Dark*, 2023, Gents Universiteitsmuseum, Gent (BE) en *Hybriden*, 2024, De Warande, Antwerpen (BE).

Parrot (2022)

Parrot toont een hybride wezen met het lichaam van een vrouw en een papegaai. Het beeld doet denken aan mythologische figuren die verschenen in verschillende culturen zoals de Egyptenaren, Grieken en Romeinen. Net als de schilders Jheronimus Bosch en Pieter Bruegel de Oude verweeft Liekens dierlijke en menselijke elementen maar volgt de traditie niet blindelings. De collage benadrukt de bijzondere band tussen mens en papegaai. De vogel, die zowel in het wild leeft als gedomesticeerd is, wordt fysiek dicht bij de vrouw afgebeeld. Hun gedeelde kop en de verwevenheid van veren en bont illustreren een symbolisch samenspel van afhankelijkheid en macht in de maatschappij. Terwijl veren horen bij de vogel, wordt bont tegenwoordig gezien als een symbool van machtsvertoon. *Parrot* is een verbeelding van zowel verbondenheid als tegenstelling, met een kritische knipoog naar onze samenleving.

Hans Vandekerckhove

Hans Vandekerckhove (°1957, Ingelmunster, BE) woont en werkt in Gent (BE). Van meet af aan ontwikkelde de schilder een fascinatie voor natuur, architectuur en de menselijke figuur. Geïnspireerd door de Franse kunstenaar Henri Matisse, schildert Vandekerckhove mentale landschappen die hun oorsprong kennen in de zichtbare wereld. Voor hem is een schilderij een ruimte met andere wetten dan de fysieke wereld, zonder zwaartekracht of chronologie, waar verf en kleur regeren. Het oeuvre van Vandekerckhove is een imaginaire wereld die verwondering oproept bij de kijker en mogelijkheid biedt om te ontsnappen aan de banaliteit van het dagelijkse leven. De interactie tussen mens en natuur is een terugkerend thema. Met vertrouwde motieven zoals bomen, gebouwen en zijn geliefde Christina wil hij de verbeelding van de kijker aanscherpen. Tegelijkertijd wil Vandekerckhove met zijn werk de kwetsbaarheid van de aarde en de rol van natuur in cultuurbehoud aankaarten. Recente tentoonstellingen zijn *An Invitation to Eternity*, 2022, Het Adornesdomein, Brugge (BE) en *Lady Bonnard*, 2024, Tatjana Pieters Gallery, Gent (BE).

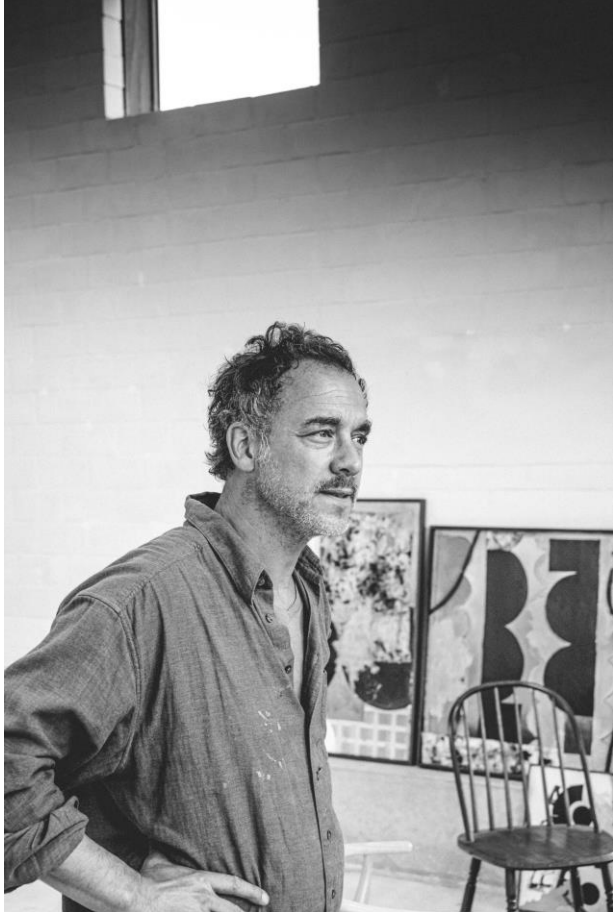
Peter's Park (2021)

Vandekerckhove schilderde *Peter's Park* na een memorabele wandeling in het Gentse Baudelopark, gelegen op enkele honderden meters van zijn huis. Tijdens deze toer ontdekte de kunstenaar een boom waarin beeldhouwer-muzikant Peter Jacquemyn de menselijke figuur had gekapt. Deze gesculpteerde boom, die ook zichtbaar was vanuit zijn woonst, maakte diepe indruk op Vandekerckhove. Tot zijn grote verbazing was de sculptuur een kort leven beschoren aangezien de groendienst de gesculpteerde boom in een mum van tijd had gekapt. *Peter's Park* symboliseert de natuur als inspiratiebron voor literatuur en cultuur. De bomen en het landschap fungeren als protagonisten van het leven op aarde, een thema dat sinds het begin der tijden esthetische en metafysische inspiratie biedt. Door de menselijke figuur in de natuur te integreren, benadrukt Vandekerckhove de vruchtbare bodem die de natuur vormt voor de menselijke cultuur. Zijn werk nodigt ons uit om na te denken over de rol van natuur en mens in de culturele en filosofische geschiedenis.

Stief DeSmet

Stief DeSmet (°1973, Deinze, BE) woont en werkt in Bachte-Maria-Leerne (BE) en Minot (FR). Zijn werk omvat verschillende media zoals schilderen, beeldhouwen, video, performance en installatiekunst. In zijn artistieke praktijk onderzoekt DeSmet de dubbelzinnige relaties tussen natuur en cultuur en de manipulatie van de mens door de natuur en omgekeerd. Als mens en kunstenaar balanceert hij continu tussen een hectisch, consumptiegericht bestaan en een verlangen naar een utopisch leven in de natuur. In zijn atelier bekijkt DeSmet de relativiteit van dat verlangen met de nodige dosis ironie. Door iconische beelden te manipuleren, voegt hij nieuwe betekenislagen toe en misleidt hij de kijker. Na in Gent en Los Angeles te hebben gewoond, leeft DeSmet nu in Bachte-Maria-Leerne, vlakbij de Leie, met zijn gezin en dieren op een oude boerderij. Daarnaast werkt hij in de voormalige dorpschool van Minot in de Bourgogne. Recente tentoonstellingen zijn *Ensor en Sortie*, 2024, CAPS, Antwerpen (BE), *Ooidonk Art Festival*, 2024, Goed te Reables, Bachte-Maria-Leerne (BE).

Athena Noctua (2023)

Voor de sculptuur *Athena Noctua* vond DeSmet inspiratie in zijn eigen omgeving. Elke avond hoort hij in zijn boomgaard de roep van een steenuil, dat vanuit een boom of een hoge paal zijn omgeving observeert. De gedachte dat het uiltje boven de mens verheven lijkt en respect geniet ondanks zijn kleine gestalte, inspireerde DeSmet. Het polyester beeldje van de uil draagt de naam Athena en is een directe verwijzing naar de godin van de oorlog, wijsheid en de kunst. De toevoeging van het bladgoud op het beeld zorgt via reflectie voor een continue interactie met de omgeving terwijl het goud ook verwijst naar de goddelijke status van Athena. De takkenbundel die werd afgegoten in brons vindt zijn oorsprong in de tuin van de kunstenaar, wat ook geldt voor de betonijzers die op DeSmets erf rondslingeren. Gouden kabelbinders houden het geheel bijeen en fungeren als een sokkel. De combinatie van brons en industrieel staal benadrukt de symbiose tussen natuur en cultuur en symboliseert het aanpassingsvermogen van het wilde en ontembare.

Stijn Bastianen

Stijn Bastianen (°1987, Merksem, BE) woont en werkt in Aarschot (BE). Met zijn excentrieke beeldtaal weet de schilder elke kijker te verwonderen. De absurde motieven brengen je naar een mentale zone waar herkenning en vervreemding samengaan. Een ervaring die versterkt wordt door zijn eclectische gebruik van technieken en materialen. Tijdens het creatieproces vertrek Bastianen vanuit het dagelijkse leven en geeft hij zijn geest carte blanche. Met zijn vervormde beeldelementen en zijn irrationele composities overstijgt de kunstenaar de grenzen van de waarneembare wereld. Bastianens schilderijen zijn het resultaat van een strijd tussen improvisatie en coördinatie, wat leidt tot een bijzondere gelaagdheid. De verbeeldingsrijke beelden roepen verschillende reacties op, variërend van lachen tot reflectie op persoonlijke herinneringen en emoties. Zijn gebruik van diverse materialen en technieken plaatst zijn werk buiten de traditionele schilderkunst, terwijl zijn motieven en kleurgebruik doen denken aan zowel hedendaagse animatie en graffiti als oude strips en cartoons. Recente tentoonstellingen zijn *Pull yourself together*, 2023, Jack Bell Gallery, Londen (GB) en *Prima Nova II*, 2023, Circle Culture Gallery, Berlijn (DE).

Give and take (2024)

Het schilderij *Give and take* weerspiegelt Bastianens komische en speelse kijk op kunst. Als schilder wil Bastianen mensen aan het lachen brengen, laten nadenken en fantaseren, net zoals hij altijd probeert zijn omgeving te entertainen met grappen en zinloos gedrag. Voor hem is schilderen een oneindige zoektocht naar expressie, zonder de ambitie om het perfecte schilderij te maken, wat hij net beschouwd als de charme van het medium. In *Give and take* komt zijn liefde voor strips en cartoons uit zijn jeugd jaren duidelijk naar voren. Deze nostalgische elementen hebben geleid tot een beeldtaal waarin verhalende en cartoonachtige figuren centraal staan. Bastianen put creativiteit uit een grote verzameling tekeningen, afkomstig uit zijn schetsboeken die hij beschouwt als kleine storyboards. Dat maakt van *Give and take* de perfecte illustratie hoe humor, verhaal en visuele fantasie picturaal kunnen samenvloeien.

Joke Raes

Joke Raes (°1983, Brugge, BE) woont en werkt in Brugge (BE) en Gent (BE). Haar carrière begon in het theater als performer en vormgever, maar als snel werd ze verleid door de lokgroep van de beeldende kunst. Haar niet-aflatende interesse voor de organische wereld is onlosmakelijk verbonden met haar creatieproces waarin ze de fragiele identiteit van de mens onderzoekt. Op technisch vlak blinkt Joke Raes uit door het gebruik van diverse materialen en technieken. Als een artistieke duizendpoot tekent, lasert, beitelt en assembleert Raes haar fantasierijke werken met een nauwkeurigheid die de grens tussen natuur en cultuur vervaagt. Ze werkt met industriële restmaterialen, epoxy, keramiek, veren, wilgenkatjes en plantenzaden, en maakt sculpturen en tekeningen die de kijker uitnodigt om persoonlijke verhalen te vertellen of te creëren. Niet zelden speelt de lijn een belangrijke rol in haar twee- en driedimensionale kunstwerken. Tegelijkertijd weet Raes het evenwicht te bewaren tussen controle en spontaniteit waarmee ze de blik van iedere kijker weet vast te houden. Recente tentoonstellingen *Wandermask*, 2024, Japanse tuin, Oostende (BE) en *Dubbelfocus*, 2024, Verwey Museum, Haarlem (NL).

The Pearl (2024)

The Pearl lijkt een onmogelijke vondst uit de natuur te zijn. De keramische parel staat symbool voor universele liefde en dient als een reflectie op de subtiele, maar krachtige transformaties die zich in de natuur voordoen. Tijdens het creatieproces van het werk raakte Raes geïnspireerd door schelpen, die als een metafoor voor het individu kunnen dienen. Net als schelpen kunnen mensen zich onthullen of verbergen. We worden meegevoerd door de golven van het dynamische leven, waar we, net als de bewoners van de schelp, als fragiele wezens in opgaan en weer verdwijnen. Wat achterblijft, is de schelp, een tastbare herinnering aan wat eens was. Het proces waarin een parel ontstaat, vindt plaats binnen de gesloten wereld van de schelp. Deze natuurlijke groei symboliseert de waardevolle resultaten die uit innerlijke worstelingen en ervaringen kunnen voortkomen. *The Pearl* vangt deze essentie en nodigt de kijker uit om na te denken over de verborgen krachten, en de stille maar krachtige transformaties in het eigen leven.

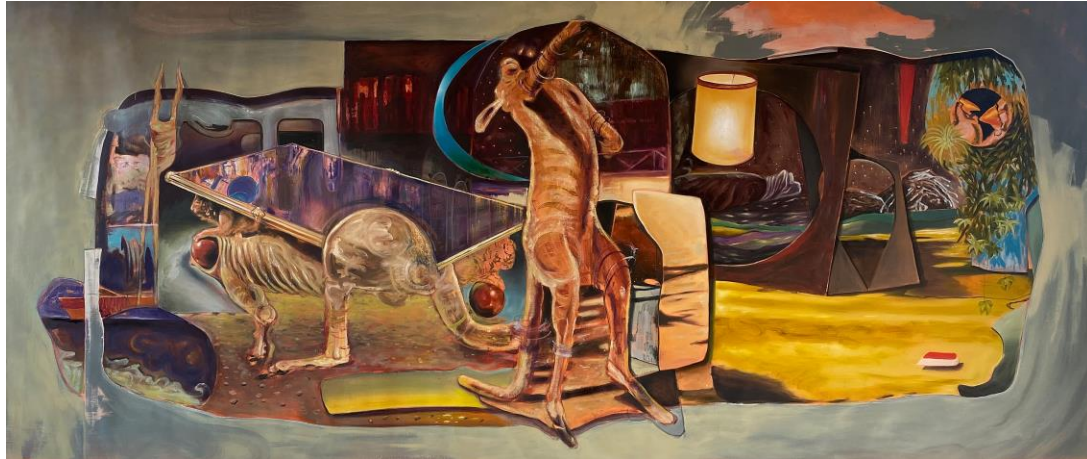

Nicolas Van Parys

Nicolas Van Parys (°1974, Gent, BE) woont en werkt in Gent (BE). In zijn artistieke praktijk gaan collage en schilderkunst hand in hand. Aanvankelijk dienden papieren collages als voorstudies voor zijn schilderijen. Hoewel deze manier van werken niet is veranderd, heeft Van Parys in tussentijd zijn collages verfijnd tot een volwaardig kunstmedium. Oude tijdschriften dienen als inspiratiebron waarin hij interessante beelden uit hun context knipt om ze vervolgens een nieuw leven te geven in een nieuwe composities. In hun nieuwe context ondergaan deze beelden als het ware een transformatie waarin het mooiste en lelijkste van ons bestaan bijeen komen en elkaar vervagen. Mensen en dieren zijn motieven die vaak terugkeren in zijn bevreemdende beeldtaal waarin abstracte vlakken en organische patronen ook een bepalende rol spelen voor de composities. De interactie met papier zorgt voor boeiende, intuïtieve composities. De schilderkundige vertaling van het samengesteld beeld zorgt op zijn beurt voor de plastische eenwording van het geheel. Recente tentoonstellingen zijn *Whisky Sour*, 2024, Katapultt, Scheldewindeke (BE) en *Aesthetic echoes*, 2024, PLUS-ONE Gallery, Antwerpen (BE).

CP. Kanguru (2024)

Het schilderij *CP. Kanguru* is de picturale voorzetting van een collage met fysieke knipsels uit magazines. Thematisch vertrok Van Parys vanuit het historisch onderzoek naar de taxonomie van mens en natuur. Een wetenschappelijk classificatiesysteem waarbij het indelen van individuen en objecten in groepen centraal staat. De nieuwe samenstelling van bestaande beelden op het schilderdoek zorgt voor een dynamisch en theatrale compositie. Hoewel de kijker *CP. Kanguru* kan verrijken met verschillende betekenislagen, schuilt ook een symbolische dimensie achter het werk. Het refereert naar de grote ecologische vraagstukken van de mens, die als soort ook wordt uitgedaagd om na te denken over groeiende ongelijkheid tussen rijk en arm en digitale ontwikkelingen zoals artificiële intelligentie. De kangoeroe verwijst naar Australië, een land die lange tijd voor veel mensen onbereikbaar was. Deze insteek laat ons nadenken over transport en consumptie en hun invloed op onze ecologische voetafdruk. Daarnaast roept *CP. Kanguru* nog verschillende vragen op.

Artur Eranosian

Artur Eranosian (°1989, Yerevan, AM) woont en werkt in Dendermonde (BE). Een tiental jaren geleden stond Eranosian bekend als straatfotograaf, beïnvloed door Henri Cartier-Bresson en Martin Parr. Hij werkte voor De Morgen en De Standaard en ontving internationale erkenning voor zijn fotografisch werk. Zijn kennismaking met de abstracte schilderijen van Raoul De Keyser, Piet Mondriaan, Kazimir Malevich was een eyeopener. Snel begon Eranosian fotografie en schilderkunst te combineren, waarbij de technieken soms nauwelijks te onderscheiden waren. In zijn recente werk neemt schilderkunst de overhand. Met fotografische precisie maakt hij complexe olieverfschilderijen. Momenteel werkt hij aan een nieuwe reeks schilderijen waarin figuratie langzaam een plaats begint te krijgen in zijn artistieke praktijk. Recente tentoonstellingen zijn *Façade*, 2019, Gallery De Wael, Antwerpen (BE) en *Gamechangers & Eyeopeners*, 2022, Museum van Deinze en de Leiestreek, Deinze (BE)

Intendant (2024)

Het schilderij *Intendant* lijkt door zijn abstracte vormen en formaat te communiceren met de kijker. Ieder persoon interpreteert en reageert op een unieke manier op het menselijk karakter van het kunstwerk. Het schilderij kan daarom als een spiegel beschouwd worden. De diepe en intense kleuren ontstonden door meerdere lagen pigmentrijke olieverf aan te brengen op het doek. De aardkleuren, zoals het okergeel op de achtergrond, hebben een rijke geschiedenis in de schilderkunst en zijn rechtstreeks uit de natuur afkomstig. Ondanks de vele strakke lijnen, zijn de vormen met de hand geschilderd, zonder hulpmiddelen zoals plakband. Dit geeft het schilderij een authentiek gevoel, in tegenstelling tot digitaal rechte lijnen. Het wengé frame fungeert niet als bescherming van het doek, maar als een omkadering die de compositie benadrukt. De titel *Intendant* verwijst subtiel naar Peter De Caluwe, de directeur van de Koninklijke Muntchouwburg van Brussel. De afgelopen twee jaar heeft opera een grote invloed gehad op het creatieproces van Eranosian.

Delphine Somers

Delphine Somers (°1985, Brugge, BE) woont en werkt in Beersel (BE). Haar schilderijen balanceren tussen archetypes uit folklore, mythes, rituelen, magie en de droomwereld enerzijds, en hedendaagse maatschappelijke en culturele aspecten anderzijds. Als autodidact verkent Somers het menselijke onderbewuste, de complexe sociale werkelijkheid en de interactie tussen beide. Haar beeldtaal, beïnvloed door schilderkunst van de middeleeuwen en renaissance, is sterk verhalend. Hierbij schenkt ze veel aandacht aan de eigenheid van haar personages. Haar werk vertrekt vanuit het idee dat iedere mens meervoudige karakters zijn, waarbij tegenstrijdige eigenschappen op verschillende momenten in het leven naar voren komen. In haar beeldend universum toont ze mensen in hun onhandigheid, in een carnavaleske wereld waar primaire impulsen en heilige aspecten samenkomen. Hier mogen mensen zowel dwaas als goddelijk zijn, wat een diepgaande en complexe kijk op de menselijke natuur biedt. Recente tentoonstellingen zijn *Popcorn*, 2024, MIMA, Brussel (BE) en *Openlijk Verborgen*, 2024, Museum M, Leuven (BE).

Anno 2875 (2022)

Anno 2875 voorspelt de openbaring van een onbekend aards wezen dat in een vreemde taal zingt over liefde. Volgens de profetie zal zijn verschijning plaatsvinden in Brussel in 2875, op het moment dat de volle maan verschijnt op een heldere dag. Welk effect zijn openbaring en gezang zal hebben op de mens en omgeving is echter onduidelijk. Misschien zorgt het wezen voor wereldvrede? Of zal hij de grootste stoorzender van de aardbol verdrijven met zijn elektronische tonen? Het werk behoort tot *Book of Miracles*, een doorlopend schilderijenreeks sinds 2021, dat is geïnspireerd op het 16e eeuwse Augsburg manuscript. Het handschrift bevat verslagen en beschrijvingen van wonderbaarlijke tekenen die in de loop van de geschiedenis zijn waargenomen, te beginnen in de oudtestamentische tijd tot in het midden van de 16e eeuw. Met deze serie wil Somers de traditie verderzetten in het heden en er een reeks toekomstige sociale, politieke, mystieke en humoristische mirakels aan toevoegen. Deze toekomstige wonderen leiden niet naar de tweede komst van Christus, noch openen ze het koninkrijk van God. Wel gebruiken ze een eeuwenoude vorm van berichtgeving om het hedendaagse te becommentariëren aan de hand van de verre toekomst.

Elise Debrock

Elise Debrock (°1989, Gent, BE) woont en werkt in Oostende (BE). Debrocks kunstwerken beelden het alledaagse leven uit, vertrekkend vanuit tastbare herinneringen aan landschappen, geliefden en passanten. De kunstenaar creëert zowel in de natuur als in het atelier, waar ze live taferelen en situaties op een beeldende manier encsceneert. Tijdens het creatieproces staat de zoektocht naar schoonheid en ontroering steeds centraal. Door de weloverwogen keuzes voor bepaalde technieken, materialen en kleuren lijken haar beelden zich te onttrekken aan de realiteit en fungeren ze als een ontsnappingsmoment voor de kijker. Haar werk combineert lichtvoetigheid en ernst, speelse humor en sérieux. Dit resulteert in zowel intiem klein werk als grotere, opvallende stukken. Naast schilderijen spelen haar schetsen, sculpturen en animaties ook een belangrijke rol in haar oeuvre. Debrock zoekt voortdurend naar een balans tussen vrijheid en controle, rede en irrationaliteit, wat haar werk boeiend en verrassend maakt. Recente tentoonstellingen zijn *Sophie Doutreligne, Elise Debrock en Hendrik Van Doorn*, 2024, 3J Gallery, Knokke (BE) en *Aesthetic echoes*, 2024, PLUS-ONE Gallery, Antwerpen (BE)

Morning Swim (2023)

Via *Morning Swim* maakt Debrock de kijker getuige van haar reisavonturen. Zo lijkt de figuur in het arcadisch landschap de kijker uit te nodigen om samen een frisse duik te nemen in het water. Het geglazuurde keramisch werk houdt het midden tussen een schilderij en een sculptuur waarmee ze een boeiende spanning opzoekt tussen textuur en diepte. In het kleurrijke bas-reliëf dient klei als penseeltoets, terwijl het glazuur wordt gebruikt alsof het olieverf is. Ondanks dat het creëren van keramisch werk een langzamer en bedachtzamer proces is dan schilderen, maakt de compositie van *Morning Swim* een levendige indruk door de bijzondere aandacht voor detailwerking. Denk maar aan het kabbelende water van het meer waarin de omringende bomen worden weerspiegeld. Een impressie dat Debrock weet op te wekken door traditionele technieken te vermengen met een hedendaagse visie.

Hélène Meyer

Hélène Meyer (°1993, Oupeye, BE) woont en werkt in Brussel (BE). Als schilder haalt Meyer veel inspiratie uit het feit dat tegenover elke gekende levensvorm minstens honderden onbekende soorten staan. In haar composities nemen prikkelende organische vormen de overhand die zich schijnbaar lijken voor te bewegen in een kleurrijke wereld vol energie. Na verschillende schetsen en een doordacht kleurengebruik worden deze beeldelementen tijdens het schilderproces echte personages. De organische vormen zijn volwaardige wezens en representeren soorten die er ooit zijn geweest, mogelijk bestaan buiten de menselijke kennis, of zich in de toekomst zullen ontwikkelen. Haar schilderijen gaan ook onderling in interactie met elkaar. Vaak verschijnen gelijkaardige motieven op de verschillende doeken, de ene keer als hoofdrolspeler, de andere keer als figurant. Op deze manier ontwikkelt Meyer een beeldtaal om tot een uiterst persoonlijk universum te komen waar al haar personages een symbiotisch bestaan hebben. Een krachtige metafoor voor hoe de mens idealiter connecteert en omgaat met zijn eigen leefomgeving. Recente *tentoonstellingen* zijn *Tidal zone experiences*, 2023, Pilar, Brussel (BE) en *The way of the water*, 2024, Tangente St. Pölten, St. Pölten (AT).

Fruiting in subtidal zones (2024)

Fruiting in Subtidal zones is het eerste werk van de gelijknamige reeks schilderijen en kan beschouwd worden als een visuele impressie van Meyers recente onderzoeksperiode in California. Tijdens haar verblijf verkende Meyer de brede omgeving van de westkust en hield halt in Los Angeles, Santa Monica en Berkeley. Zowel de tocht en de bezochte locaties waren bijzonder inspirerend om een nieuwe parallelle picturale wereld te creëren op het doek. Zo hebben de Hopkins Marine Station, Monterey Bay, Berkeley University en zijn botanische bibliotheek de reeks op een indirecte manier beïnvloed. Close-ups van landschappen, de typografie in het vroege werk van Ed Ruscha en huidvervormingen van zeewier inspireerden Meyer om het schilderij *Fruiting in Subtidal zones* te maken, een semi-abstracte werk dat de kijker tijdelijk transporteert naar een macroscopische wereld vol verwondering. De geest lijkt zich even te verplaatsen in het lichaam van een insect om op ontdekkingsstocht te gaan in een onbekende warme omgeving vol tactiele prikkels.

Alexandra Leyre Mein

Alexandra Leyre Mein (°1979, Brussel, BE) woont en werkt in Brussel (BE). Met haar indringende sculpturen onderzoekt ze de mens, zowel lichamelijk als geestelijk, waarmee ze ook dualiteiten onthult zoals schoonheid en brutaliteit, het etherische en het tastbare. Haar associatieve beeldtaal brengt de kijker in contact met vergankelijkheid, herinneringen, dromen en emoties. Haar hybride figuren lijken in verwrongen bewegingen te barsten, worstelend tussen beweging en stabiliteit, sensualiteit en spanning. De subtiele kleuren doen denken aan mineralen of geoxideerde metalen, haar werk lijkt zowel uit een oude als een hedendaagse tijd te stammen. Het gebruik van Hydrostone (sterke gips) vormt steeds de basis voor haar levensgrote sculpturen en combineert ze met gepolijste oppervlakken van gerecycled marmer, betonijzer, roest en glas. De onafgewerkte uitstraling suggereert dat de sculpturen nog in ontwikkeling zijn of beginnen te vervallen, wat de dualiteit van haar werk benadrukt en een gevoel van voortdurende transformatie uitdrukt. Recente tentoonstellingen zijn *Cult / Stone / Image / Projection*, 2023, Kapel van Boondaal, Elsene (BE) en *Diffraction*, 2023, Botanique, Brussel (BE).

Temps Suspendu II (2023)

In de sculpturenreeks *Temps Suspendu* hebben de hoofden geen gelaatsuitdrukking. Het ontbreken van de fysionomie heeft als gevolg dat de beïnvloeding van de intellectuele perceptie van de kijker tot het minimum wordt beperkt, zodat een vrije emotionele interpretatie van het werk ten volle kan worden opgewekt. Om de volle emotionele kracht te kunnen vrijwaren, besloot Leyre Mein om zich te focussen op gezichten zonder lichaam. Tijdens het beeldhouwproces, beschouwde ze de bustes als drie dimensionale schetsen. Omdat de schoonheid van een schets in de leegte van zijn onvoltooide lijnen ligt. Naargelang het licht, de tijd en het gemoed van de kijker kunnen zo verschillende interpretaties ontstaan. Deze aanpak is geïnspireerd op het laatste, bijna kubistische, sculptuur van haar grootvader die onafgewerkt achterbleef, waardoor nog een zee aan mogelijkheden waren om het kunstwerk vorm te geven. De reflecterende oppervlakken integreren ook elementen uit de omgeving, terwijl het brons zodanig is bewerkt dat het op steen lijkt. Verborgene woorden en zinnen, soms zichtbaar voor de oplettende kijker, voegen een extra laag van tijd en persoonlijke ontdekking toe aan de ervaring.

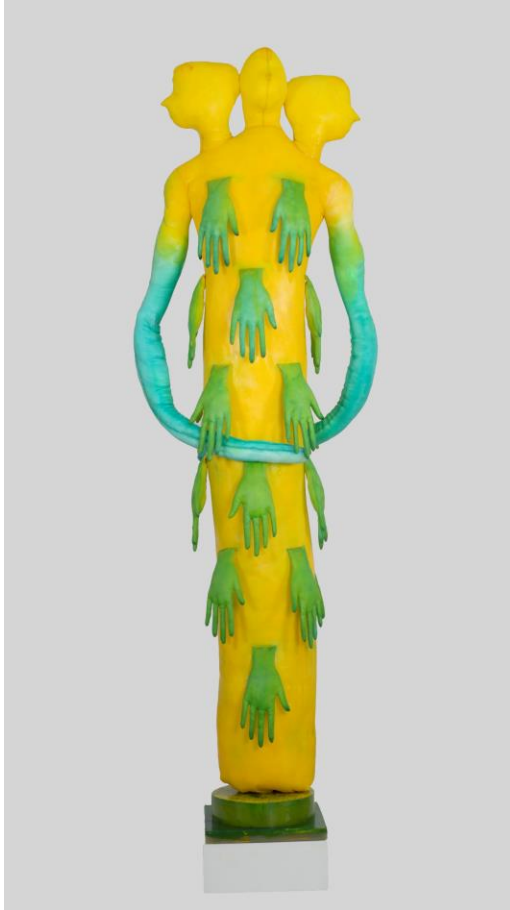

Robberto & Milena Atzori

Studio Atzori bestaat uit Robberto Atzori (°1989, Cagliari, IT) en Milena Atzori (°1988, Chiaromonte, IT) en het kunstenaarskoppel woont en werkt in Lierde (BE). Sinds 2017 combineren de kunstenaars schilder- en beeldhouwkunst met textiel en borduurwerk. Door de gebalanceerde versmelting van beide kunstenaarspraktijken ontstaat een immersieve omgeving waarin de kijker wordt onderdompeld. De kunstwerken prikkelen zoveel mogelijk zintuigen om het bewustzijn tijdelijk uit te schakelen. Deze ervaring leidt de kijker naar innerlijk wereld met een andere perceptie van de individuele prikkels. Thematisch richt het artistiek onderzoek van Studio Atzori zich op het universeel en sociaal geheugen, waarbij de kunstenaars de krachten onderzoeken die ons leven beïnvloeden zoals we ze ervaren in dromen, religie en magie. Ze bestuderen de strijd tussen leven en dood, wetenschap en mystiek, materie en spiritualiteit en de relatie tussen maatschappij en individuele obsessies, angsten en passies. Recente tentoonstellingen zijn *La Foule*, 2023, Centrale, Brussel (BE) en *Drop*, 2024, La Halle, Pont-en-Royans (FR).

Bettino (2022)

De geschilderde textielsculptuur *Bettino* behoort tot de reeks *Hypnagogie* en lijkt op een totem. De drie hoofden en de handen die op een votiefachtige manier zijn aangebracht, geven het werk een sacraal en mythologisch karakter. De titel *Bettino* verwijst naar de controversiële Italiaanse politicus Bettino Craxi die begin jaren negentig werd veroordeeld voor corruptie tijdens het onderzoek 'Mani Pulite.' Craxi werd symbool voor de morele en ethische achteruitgang van de Italiaanse politiek. Rond het kunstwerk staan enkele sculpturen uit de reeks *Hypnagogie* opgesteld. De titel verwijst naar de eerste fase van de slaap, waarin de geest beelden creëert zonder enige invloed van de ratio. Geïnspireerd door de kunstgeschiedenis, verschillende culturen en de menselijke geschiedenis, schiepen de kunstenaars een harmonieuze droomwereld met polymorfe wezens waarin aantrekking en afkeer hand in hand gaan. De dromerige sfeer moedigt de kijker aan om hun perceptie en herinneringen te overwegen en de relatie tussen hun meervoudige 'ik' en andere levensvormen zoals medemensen, dieren en planten te herzien. Het benadrukt de behoefte om diversiteit te omarmen en een wereld zonder normaliteit te scheppen.

Els Lesage

Els Lesage (°1979, Roeselare ,BE) woont en werkt in Sint-Andries (BE). Haar werk start vanuit het verlangen om vast te houden aan de dingen. Thema's als vergankelijkheid, eindigheid, afscheid en herinnering zijn vanuit deze visie onlosmakelijk verbonden met haar artistieke praktijk. Objecten uit haar eigen omgeving, zoals behangmotieven, kamerplanten en kledingstukken, keren vaak terug in haar werk omdat ze herinneringen oproepen aan verdwenen periodes, situaties en personen. Door deze memorabilia een grafische dimensie te geven of in te zoomen op details, wil Lesage herkenning en associaties oproepen bij de kijker. De artistieke praktijk van Lesage is procesgericht en ze experimenteert met verschillende media zoals schilderkunst, zeefdruk, risoprint en digitale print op textiel. Tijdens het creatieproces spelen toevalsfactoren een grote rol, waarbij een aantal onverwachte en boeiende situaties verder worden onderzocht. In haar grafisch werk geeft ze de voorkeur aan doordruktechnieken en integreert Lesage diverse technieken om de grenzen van het medium te blijven verkennen. Dit proces leidt tot autonoom werk, tijdelijke interventies en edities, die vaak ontstaan naar aanleiding van tentoonstellingen of projecten. Recente tentoonstellingen zijn *Hedendaagse Primitieven 2*, 2023, Bogardenkapel en De Rode Nonnen, Brugge (BE) en *Peter en de Wolf*, 2024, De Tank, Brugge (BE).

Come sit with me (2024)

In het werk *Come sit with me* is de kijker getuige van een verstilde scène waarin een vrouw een bepaalde handeling uitvoert aan een tafel waarop verschillende organische en grafische vormen aanwezig zijn. In dit figuratief werk komt een nieuwe, inhoudelijke rode draad naar voren die zich recent aan het ontwikkelen is in het werk van Lesage. Vanuit persoonlijke jeugdherinneringen grijpt ze de laatste tijd vaak terug naar eigen of gevonden fotomateriaal waarop creatieve, huiselijke handelingen zichtbaar zijn, zoals bloemschikken, weven of knutselen. Daarnaast keren een aantal vertrouwde elementen uit haar oeuvre terug. Zo valt het behangpapier op de achtergrond op, waarbij het bloemenmotief op een vereenvoudigde, gestileerde manier is weergegeven maar duidelijk herkenbaar blijft. Deze weergave van het behangpapier voelt fris en hedendaags aan, wat contrasteert met de kledij van de centrale figuur die associaties uit het verleden oproept. De kunstenaar speelt hiermee op de spanning tussen een hedendaags tafereel of een herinnering.

Joke Derycke

Joke Derycke (°1991, Gent, BE) woont en werkt in Aarschot (BE). In haar schilderijen zijn steeds een veelheid aan beeldelementen te zien, vaak verrijkt met een symbolische gelaagdheid. Hierdoor wordt de blik van de kijker steeds geprikkeld zonder terug te keren naar een vast punt. De gefragmenteerde, gecollageerde en surrealistisch getinte composities zijn ook rijk aan verwijzingen naar kunst- en cultuurgeschiedenis. Wat Joke Derycke onderscheidt is haar techniek: ze verrijkt haar werk door meer aandacht te besteden aan de perceptie, zowel op iconografisch als formeel niveau. Derycke beschouwt het creatieproces als een boeiende uitdaging om het traditionele stilleven te vernieuwen door op een doek een steeds veranderend geheel te creëren. Haar werk is een dynamische fusie van verleden en heden met een digitale twist. Recente tentoonstellingen zijn *Polireality*, 2023, Hive, Beijing (CN) en *Looking for clues*, 2024, Stedelijk Museum Aarschot, Aarschot (BE).

Danny Vandepuut

Danny Vandepuut (1974, Brussel ,BE) woont en werkt in Galmaarden (BE). Zijn ervaringen als kunstenaar en smid vormen de basis voor zijn artistieke praktijk. Vandepuut gelooft in de kracht van kunst en cultuur, gedragen door natuurlijke materialen en de bewerking ervan waarbij de connectie hoofd-hand-materiaal zeer direct is. De strijd en verzoening tussen artistieke vrijheid en het streven naar technische perfectie lopen als een constante doorheen zijn creatieprocessen. Vandepuuts werk gaat in op wat we als hedendaagse westerse mens enigszins verloren zijn: spel, magie, spiritualiteit en verwondering. Zijn sculpturen ontstaan vaak via een scenografisch, meditatief spel tussen losse en modulaire objecten (objets fabriqués), waarbij techniek in dienst staat van de vorm. De inwisselbaarheid van deze elementen geven een grote artistieke vrijheid, waardoor er veel ruimte is om te 'spelen' met de gecreëerde vormen. Het gebruik van touw, al dan niet gecombineerd met tegengewichten, als ophangstelsel voor de objecten, alsook een beperkt kleurgebruik, geven de sculpturen een luchtig en suggestief karakter. In het volledige proces bewaakt de Homo Ludens het spel als maker, scheidsrechter en speler.

Nature of spirit, a balance trick (2024)

De muursculptuur *Nature of spirit, a balance trick* ontleent zijn titel aan een lezing van Alan Watts. Deze filosoof-schrijver omschrijft de omgang met het leven als een balanceer-truc. *Nature of spirit* refereert naar het de boeddhistische visie dat elk levend organisme dezelfde pure geest bezit en een oneindige diepe verbondenheid heeft. Deze connectie is van nature in evenwicht maar wankelt door het toedoen van verkeerde ideeën en handelingen. *Nature of spirit, a balance trick* is opgebouwd uit geometrische en organische vormen en balanceert op een staaf. Het beeldelement met de vier goudkleurige 'sprieten' verwijst naar een kroon, symbool voor waardigheid, de spirituele en wereldlijke macht. Het motief refereert ook naar de vreemdsoortige dierenwereld. De rode en groene schijven zijn qua vorm en massa gelijk, in de kleurencirkel staan ze echter tegenover elkaar. Het zijn complementaire kleuren die elkaar afsteken en tegelijkertijd versterken. Ze zijn elkaars tegenpolen en gelijken, en zorgen samen voor een visueel evenwicht.

ABSOLUTELYMADNESS.net

How I feel when I
realize it's finally summer :)